

Dioqeza Rrëshen
Diocesis Rrësheniensis
Ipeshkvi

Drahý duchovný otec,
drahá Matka,
milovaní bratia a sestry,
naši vzácní dobrodinci!

Vďaka Božej milosti a vašej štedrosti sme počas mesiaca júla mohli zrealizovať na území diecézy Rrëshen (AL) ľudovú misiu z príležitosti Jubilejného roku sv. Vincenta a sv. Lujzy.

Zóna, ktorú mne a mojim spolupracovníkom (dve rehoľné sestry, traja seminaristi a niekoľko ďalších laikov) zveril otec biskup Cristoforo Palmieri sa nachádza na severe diecézy v naozaj krásnom hornatom prostredí. Žiaľ, cesty sú v dezolátnom stave. Jediná diaľnica (dokončená len minulý rok), niekoľko starých ciest so stopami asfaltu a drvivá väčšina poľných ciest udržiavaných len spontánne miestnymi obyvateľmi pre ich vlastné potreby a v rámci ich biednych možností. Jediné väčšie sídlo (podľa prehnanej miestnej štatistiky s 1300 obyvateľmi) je Reps vybudovaný ako banské mestečko počas komunistického režimu, ktorý v Albánskej podobe nepozná obdobu nikde inde na svete. Ostatné dedinky sú skôr lazmi. Domy sú roztratené po údoliach a holiach, niektoré z nich sme našli po hodine chôdze len vďaka pomoci miestnych.

Počas týchto dní sme zakúsili to, čo opisuje sv. Pavol v Druhom liste Korintánom: „Často na cestách, v nebezpečenstvách ... v námahe a lopote, často v bdení, o hlade a smäde.“ (2Kor 11,26n) K tomu sa v našom prípade pridali teploty cez 40 °C a oprávnená obava z uhryznutia hadom či pastierskym psom značne tliesená tradičnou ochotou miestnych odprevadiť hosťa až k ďalšiemu domu. To je súčasť svetoznámej albánskej pohostinnosti. Naozaj, pri návšteve ponúknem zo svojho mála všetko, čo môžu.

Takto sme v 13 dedinách navštívili 300 rodín, ktoré spolu počítajú 1416 duší. Kilometre, ktoré sme prešli na vlastných nohách sme sa neodvážili počítať, no tých s autom bolo cez 2000. Tu sa znovu musím vrátiť k vašej štedrosti. Presúvali sme sa dvomi autami a tak financie, ktoré ste nám venovali, sme v plnej miere použili na pokrytie cestovných nákladov. Neostal ani cent. Na druhej strane, aby sme boli pravdiví, musím priznať, že ani cent nechýbal...

Po tejto misii naozaj chválím Pána za túžbu rásť v poznaní viery, ktorú títo ľudia majú hlboko vpísanú v srdciach; napriek tomu, že oni sami vedia o katolíckom vnímaní života pramálo, sú si dobre vedomí, že ich dedovia a otcovia pre túto vieru zomierali a boli pre ňu mučení počas posledných päťsto Osmanskými dobyvatelmi a v druhej polovici minulého storočia komunistickými bratovrahmi.

Misia sa však nemôže obmedziť na návštevy rodín počas letných mesiacov. V niektorých dedinkách sme už začali robiť katechézy, inde nás táto služba len čaká. S naozaj úprimnou vďakou za vašu finančnú a najmä modlitbovú podporu odovzdam do vašich modlitieb seba, mojich drahých spolupracovníkov i túto misiu a pozdravujem vás slovami nášho Pána: „Žatva je veľká, ale robotníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu“ (Mt 9,37n).

Nech Vám je sám Pán odmenou za Vaše dobrodenia!

Rrëshen, 31.VII. A.D. MMX

S Láskou Tomáš Ján Kuník, vic.par.